

O PEJSCĀ•CH A LIDECH 5.

ĀšterĀ½, 25 Ā™Ā-jen 2022

ToulavĀ© boty mĀ› nasmĀ› rovaly do Ā pindlerova mlĀ½na, snobskĀ©ho mĀ›steĀ•ka. MĀ; sestra se dobĀ™e vdala. Ā vagr Jar nejen velice pohlednĀ½ chlap, ale vlastnil v tomto horskĀ©m mĀ›steĀ•ku i dĀ™m. PĀ™Ā-zemnĀ- malĀ½ byt si pronajĀ-mala pa Marie, starĀ; panna. Polovinu prvnĀ-ho patra obĀ½val Jaroslav s Ā¾enuĀ;kou a sleĀ•nou Norinou, krĀ;snĀ½m vlĀ•Ā;kem. OstatnĀ- mĀ-stnosti pronajĀ-mali pĀ™Ā-leĀ¾itostnĀ› nĀ;vĀ;itĀ›vnĀ-kĀ™m mĀ›sta. Abych neujĀ-dal i tak z malĀ©ho bochnĀ-kus sklepenĀ- jsem si upravil malou mĀ-stnost. Na pĀ™espĀ;jnĀ- perfektnĀ-, vĀ-c jsem nepotĀ™eboval.

Norina okouzliĀ mĀ›, jĀ; Norinu. Nebylo divu. Prometal jsem s nĀ- kdejakĀ½ kout KrkonoĀ;ji, bral jsem ji s sebou, jak to Ā;lo. Jen jsem dĀ;val kletr na zĀ;da, uĀ¾ si mne hlĀ-dala.

ĀĚNechĀ;me jej prolĀ©tnout, co ty na to?Āœ, Ā™Ā-kĀ;im.

Asi nebyl zvyklĀ½ takovĀ© nĀ;maze a po chvĀ-li pĀ™istĀ;il u dveĀ™Ā-, zobĀ;ik dokoĀ™Ā;in a lapal po dechu.

V tu chvĀ-li se to staloĀ€!

Norina, v pohodĀ› leĀ¾Ā-cĀ- u gauĀ•e, neĀ•ekanĀ› vystartovala ke dveĀ™Ā-m, rozhodnuta kanĀ;ra zlikvidovat. ĀšmrtĀ- kanĀ;ra jsem zabrĀ;nil skokem. StaĀ•il jsem Norinu chytit za obojek prĀ;vĀ› v okamĀ¾iku, kdy tlama sklapla naprĀ;zdno pĀ; centimetrĀ- od RoubĀ-Ā•ka. Ā vagr tvrdil, Ā¾e panĀ- Marie by jeho smrt nepĀ™eĀ¾ila. KanĀ;r byl zachrĀ;in, ale Ā;oku se panĀ- Marie po nĀ;vratu stejnĀ› nevyhnula.

Jaroslav prĀ;vĀ› koupil praĀ•ku. Zapojil, naplnil, zapnul a povĀ-dĀ;ji, jdeme na pivo. Sestra nĀ;s naĀ;la v restauraci Hubertus jiĀ¾ ve sluĀ;nĀ© nĀ;ladĀ› a informovala, Ā¾e hadice k praĀ•ce nevydrĀ¾ela vysokĀ½ tlak vody a praskla.

KdyĀ¾ se panĀ- Marie vrĀ;tila z dovolenĀ©, uĀ¾ z chodby se ozĀ½val jejĀ- nĀ;Ā™ek, a netrvalo dlouho, stĀ;la uprostĀ™ed kuchynĀ›, slzy jako hrĀ;chy: "Jaroslave, co jste mi to provedl, pojĀ•te se podĀ-vat, to je hrĀ-za". Ā el jsem takĀ© a nemohl uvĀ™it, co vidĀ-m. V jejĀ- loĀ¾nici leĀ¾el na posteli snad celĀ½ strop, na odhalenĀ½ch stropnĀ-ch trĀ;mech visely kousky jakĀ©hosi rĀ;kosu a peĀ™ina vydĀ;vala ĀvachtavĀ½ zvukĀ€!

Za krĀ;snĀ©ho slunnĀ©ho dne jsem si vykraĀ•oval ke Sv. Petru, tedy ne do nebe, ale smĀ›r DlouhĀ½ dĀ;l a na konci k chatĀ› VĀ½rovka.

Norinu jsem nemohl vzĀ-t s sebou, plĀ;noval jsem vĀ½let na nĀ›kolik dnĀ-. Ale tu se mi nĀ;hle otĀ™ela o nohu a radostĀ- vrtĀ;la ohonem. Co nynĀ-, musĀ-m se vrĀ;tit.

StĀ;il jsem zrovna pĀ™ed malĀ½m hotelem a rozhodl se zavolat Ā;vagrovi, zda by pro Norinu nepĀ™ijel. PohlednĀ; recepĀ•nĀ- ochotnĀ› vytoĀ•ila Ā•Ā-slo. LĀ-Ā•m do sluchĀ;tku problĀ©m a jsem zklamĀ;in, Jaroslav nemĀ;l ani kolo. Prej: ĀĚDej mi Norinu k telefonuĀœ. NeobvyklĀ; Ā¾Ā;dost mĀ› pĀ™ekvapila, ale nekomentoval jsem to.

RecepĀ•nĀ-, kdyĀ¾ jsem NorinĀ› dĀ;val sluchĀ;tko k uchu, sledovala tuto scĀ©nku se zdviĀ¾enĀ½m oboĀ•m. V telefonu se ozĀ½valo pĀ-skĀ;jnĀ- a nĀ›kolikrĀ;it opakovanĀ½ rozkaz, ĀĚNorino, domĀ™-".

Ale bylo mi jasnĀ©, Ā¾e takovĀ½ zĀ;zrak Norina nenĀ-, a Ā¾e se musĀ-m vrĀ;tit. RecepĀ•nĀ- jsem ale stejnĀ› lhal, aĀ¾ se mi od pusu prĀ;Ā;ilo, a s

vÁ½nou tvÁ™- jsem lÁ•il o mimoÁ™dnÁ½ch schopnostech geniÁlnÁ- Noriny.

Pak, v polovinÁ bÁ™ezna, bylo vyhlÁjeno povinnÁ© oÁ•kovÁjnÁ- pejskÁ- proti vzteklinÁ. DruhÁ½ den po oÁ•kovÁjnÁ- se Norina chovala divnÁ. Chodila v prostorÁch vleku z mÁ-sta na mÁ-sto, byla neklidnÁ. Upozornil jsem na to Jaroslava. Ten mi Á™ekl, Á½e mÁj podezÁ™enÁ- na dvojitou dÁvku oÁ•kovÁjnÁ- proti vzteklinÁ. Norina se totiÁ¾ po vpichu cukla a tak jÁ- doktor dal druhou injekci. Á el proto okamÁ¾itÁ volat zVrolÁ©kaÁ™mi.No mezitÁ-m nÁ kolikrÁjt upadla. Odvedl jsem jÁ- do jejÁ-ho pelÁ-Ájku v rohu vleku. KdyÁ¾ se vrÁtil Jaroslav od telefonu, naÁel mÁ, jak u Noriny kleÁ•Á-m a bulÁ-m jako malÁ½ kluk. "Jardo, Norina neÁ¾ije", bylo jedinÁ©, co jsem ze sel dostal. Tak rychlÁ½ konec to s nÁ- vzalo. Bylo jÁ- jen pÁt let.

PÁr dnÁ- po smutnÁ©m konci Noriny a informaci od lÁ©kaÁ™e, Á½e je to povinnÁ©, pro nÁjs tÁ™i, sestru, Ávagra a mne, pÁ™ijela sanitka. Odvezli nÁjs do krajskÁ© nemocnice, kde jsme na speciÁlnÁ-m oddÁlenÁ- pobyli tÁ™i tÁ½dny a obdrÁ¾eli ka¾dÁ© rÁjno injekci do bÁ™iÁjnÁ- krajiny, jak Á™Á-kajÁ- doktoÁ™i. Sestra Dana byla ve Á•tvrÁ©m mÁsÁ-ci tÁhotenstvÁ- a tak dostala speciÁlnÁ- sÁ©rum.

S nÁjmi to dopadlo dobÁ™e.

Sestra pozdÁji porodila krÁjsnou holÁ•iÁku JaniÁku, k radosti vÁjech zdravou jako Á™epa.

Pepa Kouba,

a pÁ™Á-ÁjtÁ o tom dalÁjÁ-m.